ΧΙΟΥΜΟΡΙΣΤΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

Τοῦ **H. J. MAGOG**

Ο ΜΑΧΑΡΑΓΙΑΣ ΤΗΣ ΜΑΝΤΑΛΠΟΥΡ

....

Ἀληθινὴ κατάπληξι προκάλεσε στὸ προσωπικὸ τοῦ ξενοδοχείου «Σοῦμμερ Παλλάς», μία παράξενη ἀξίωσις τοῦ Μαχαραγιᾶ τῆς Μανταλποῦρ, ὁ ὁποῖος ἀνεμένετο ἐκεῖ γιὰ νὰ παραθερίσῃ κάμποσον καιρό. Στὴν ἀρχὴ μάλιστα τὸ προσωπικὸ εἶχε θυμώσει ἐναντίον τοῦ Ραγιᾶ.

Ἡ ἀξίωσις αὐτὴ τὴν ὁποία μετεβίβασε στὸ διευθυντὴ τοῦ ξενοδοχείου, ὁ χαλκοπρόσωπος γραμματικὸς τοῦ Μαχαραγιᾶ, ἔκανε νὰ θυμώσῃ ὄχι μόνο τὸ προσωπικό, ἀλλὰ καὶ ἡ πελατεία τοῦ «Σοῦμμερ Παλλάς». Ὅλοι ἐφώναζαν ἐναντίον του.

— Ἀκοῦς ἐκεῖ νὰ θέλῃ νὰ κρατήσῃ ὁλόκληρο τὸ ξενοδοχεῖο ; καὶ μάλιστα νὰ φύγῃ καὶ ὅλο τὸ προσωπικὸ γιατὶ ἐννοεῖ, λέει, νὰ τὸ ἀντικαταστήσῃ μὲ τὸ δικό του !... Ἆ ! Αὐτὸ ὑπερβαίνει τὰ ὅρια. Νὰ βγάλουμε ἔξω ὅλη τὴν πελατεία !...

Ἐν τούτοις εἴτε ἀπὸ μισανθρωπία, εἴτε ἀπὸ ὁποιαδήποτε ἄλλη αἰτία καὶ ἂν τὸ ἔκανε ὁ Ραγιᾶς ἡ διεύθυνσις τοῦ ξενοδοχείου δὲν ἔφερε καμμιὰ ἀντίρρησι. Ἤθελε, λέει, ὅλο τὸ ξενοδοχεῖο ἀπὸ τὰ ὑπόγεια καὶ τὶς ἀποθῆκες τοῦ κρασιοῦ μέχρι τῆς ταράτσας νὰ μείνῃ στὴν διάθεσί του ; Πολὺ εὐχαρίστως. Ἤθελε νὰ τὸν ὑπηρετῇ τὸ δικό του προσωπικὸ ποὺ τὸ ἀποτελοῦσαν ὅλο Ἰνδοί, καὶ νὰ μὴν ἀντικρύζῃ φάτσα Εὐρωπαίου ὑπηρέτη ; Εὐχαριστότατα. Δὲν συζητεῖ κανεὶς τὶς διαταγὲς καὶ τὶς ἐπιθυμίες ἑνὸς πρίγκηπος ὁ ὁποῖος ὅταν βγαίνει περίπατο φοράει κοσμήματα ἀξίας διακοσίων ἑκατομμυρίων φράγκων, καὶ ὁ ὁποῖος μοιράζει ἐδῶ κι' ἐκεῖ περιουσίες ὁλόκληρες.

Ἄλλωστε ὁ γραμματικός του τὸ εἶχε δηλώσει. Ὁ πρίγκηψ θὰ ἐπλήρωνε τοὺς μισθοὺς τοῦ προσωπικοῦ, τὸ ὁποῖον ἐπὶ πλέον στὸ διάστημα αὐτό, θὰ ἔπαιρνε τὰ ἴδια πουρμπουάρ σὰ νὰ ἐργαζότανε.

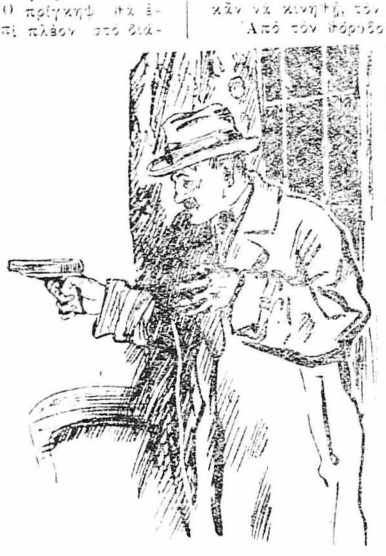

Τοὔδειξε τὸ πιστόλι ποὺ κρατοῦσε στὸ χέρι του...

Ὅταν ἐμαθεύτηκε ἡ τελευταία αὐτὴ πληροφορία ἡ κατακραυγὴ ἐναντίον τοῦ πρίγκηπος ἔπαψε ὡς διὰ μαγείας. Ἀφοῦ κανένας δὲν θὰ ἐζημιωνότανε, κανένας φυσικὰ δὲν ἔφερνε πειὰ ἀντίρρησι.

Καὶ ἡ διεύθυνσις φυσικὰ ἄρχισε ἀμέσως νὰ ξεκαθαρίζῃ τὸ ξενοδοχεῖο. Εἴτε ἑκουσίως εἴτε ἀκουσίως, μὲ τὸ καλὸ ἢ μὲ τὸ κακὸ οἱ πελάται τοῦ ξενοδοχείου μετακινήσανε στὰ παραρτήματά του ἢ στὰ ἄλλα ξενοδοχεῖα. Καὶ ὅσοι δὲν θέλησαν νὰ φύγουνε μὲ τὸ καλὸ ἐφύγανε διὰ τῆς βίας. Καὶ αὐτὸς ἀκόμη ὁ δισεκατομμυριοῦχος Κέννετ, ὁ ὁποῖος στὴν Ἀμερικὴ ἦταν βασιλεὺς κάποιου μετάλλου, ἀναγκάσθηκε νὰ ὑποκύψῃ. Τὸ προσωπικὸ ἔφυγε τελευταῖο καὶ ἀμέσως ἀνέλαβαν τὴν ὑπηρεσία οἱ ἄνθρωποι τοῦ Ραγιᾶ τοὺς ὁποίους εἶχε φέρει μαζί του ὁ γραμματικός του, στὸν ὁποῖον ὁ γενικὸς διευθυντὴς παρέδωσε ὅλα τὰ κλειδιὰ τοῦ ξενοδοχείου.

Ἔπειτα ἀπὸ μιὰ ὥρα ἀκριβῶς ἐφάνηκαν καὶ τὰ αὐτοκίνητα ποὺ ἔφερναν τὸν Ραγιᾶ καὶ τὴν ἀκολουθία του.

Ὁ γραμματικός του μὲ τὸ προσωπικὸ βγῆκαν νὰ τὸν ὑποδεχθοῦν στὴν εἴσοδο. Ὁ Ραγιᾶς δὲν φάνηκε καθόλου πὼς τὸν ἐγνώριζε οὔτε καὶ ἄλλαξε μαζί του καμμία ἰδιαίτερη φράσι. Ἐδέχθηκε τὰ καλωσορίσματά του, τοὺς χαιρετισμούς του καὶ τὰ «σαλαμαλέκια» του μὲ ἀδιαφορία ὅπως δεχότανε τὰ σεβάσματα ὅλων τῶν διευθυντῶν ξενοδοχείων. Μάλιστα ὁ γραμματικὸς δὲν τοῦ μίλησε στὴν γλῶσσα τῆς πατρίδος του, ἀλλὰ γαλλικά. Καὶ ὁ πρίγκηψ ἐπίσης γαλλικὰ τοῦ μίλησε.

Θὰ μποροῦσε κανένας νὰ ἀμφιβάλῃ ἂν ὁ γραμματικὸς τοῦ Ραγιᾶ ἦταν πραγματικὰ Ἰνδός. Τὸ μελαχροινὸ χρῶμα τοῦ προσώπου του μποροῦσε κανένας νὰ τὸ ἀποκτήσῃ ἅμα ἔμενε ἕνα καλοκαῖρι στὴν ἀκροθαλασσιὰ καὶ ἔκανε συστηματικὴ ἡλιοθεραπεία. Καὶ τὰ χαρακτηριστικά του, ἡ κατατομή του δὲν παρουσίαζαν καμμία διαφορὰ ἀπὸ τὴν κατατομὴ καὶ τὰ χαρακτηριστικὰ τῶν ἄλλων κατοίκων τῆς Εὐρώπης. Καθὼς εἶχε μάλιστα φορέσει στολὴ μαίτρ ντ' ὀτέλ καὶ καθὼς εἶχε ντύσει καὶ τοὺς ἀνθρώπους ποὔφερε μὲ ροῦχα συνηθισμένων Εὐρωπαίων ὑπηρετῶν δὲν θὰ τὸν ξεχώριζε κανεὶς οὔτε ἐκεῖνον οὔτε τοὺς ἀνθρώπους του, ἀπὸ τοὺς ἄλλους Εὐρωπαίους.

Ὡδήγησε μὲ τεμενάδες καὶ σαλαμαλέκια τὸν Ραγιᾶ στὸ διαμέρισμά του, ἐνῷ οἱ ἄνθρωποί του ὡδηγοῦσαν τοὺς ὑπασπιστὰς καὶ τὰ ἄλλα μέλη τῆς ἀκολουθίας, καθέναν στὸ δωμάτιό του.

Ἔπειτα οἱ ἄνθρωποί του πῆγαν κοντά του καὶ τὸν περιεκύκλωσαν λέγοντάς του :

— Τοὺς ἔχουμε τώρα πιασμένους μέσ' στὴν φάκα ! Μπουλλός, ἡ σκέψι σου ἦταν μεγαλοφυής. Τώρα κρατοῦμε στὰ χέρια μας τὰ κοσμήματα τοῦ Μαχαραγιᾶ.

***

Μολονότι κανένας ἀπὸ τοὺς προηγουμένους ἄθλους του δὲν ἔφθανε σὲ θράσος καὶ πρωτοτυπία τὸ σημερινό του, ἐν τούτοις ὁ Μπουλλὸς μποροῦσε νὰ καυχηθῇ ὅτι εἶχε τὸ ἐνδοξότερο καὶ πλουσιώτερο σὲ δρᾶσι καὶ σὲ κέρδη λωποδυτικὸ παρελθὸν ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀπατεῶνες τῆς Εὐρώπης καὶ ἴσως καὶ τῆς Ἀμερικῆς. Ἦταν, μπορεῖ κανεὶς νὰ πῇ, πρωταθλητὴς στὸ εἶδος του.

Ἐλογάριαζε αὐτὴ τὴν φορὰ νὰ κάνῃ τὸ τελευταῖο κόλπο του μὲ τὸ ὁποῖο θὰ συνταράξῃ τὶς ἀστυνομίες καὶ ν' ἀφίσῃ τ' ὄνομά του στὴν ἱστορία, καὶ ἔπειτα ἐσκόπευε νὰ ἀποσυρθῇ καὶ μὲ τὸ ἀντίτιμο τῶν κοσμημάτων τοῦ Ραγιᾶ τῆς Μανταλποὺρ νὰ πάῃ νὰ ζήσῃ ἥσυχος ἑκατομμυριοῦχος.

Ἦταν ὁμολογουμένως μεγαλοφυὴς ἡ ἔμπνευσίς του νὰ παίξῃ τὸ πρόσωπο τοῦ γραμματικοῦ τοῦ Ραγιᾶ, καὶ χρησιμοποιῶντας τὸ ὄνομα ἐκείνου νὰ ἀδειάσῃ τὸ ξενοδοχεῖο ἀπὸ τὴν πελατεία καὶ ἀπὸ τὸ προσωπικό, ποὺ θὰ τοὔμπαινε ἐμπόδιο καὶ στὴν ἐκτέλεσι τοῦ κόλπου του.

Ἔτσι εἶχε μείνει ἀπόλυτος κύριος τοῦ ξενοδοχείου μὲ τὴν σπεῖρα του. Τὸ βράδυ ὅταν οἱ ἄνθρωποι τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ραγιᾶ θὰ κοιμόντουσαν στὶς κάμαρές τους ναρκωμένοι ἀπὸ τὰ ναρκωτικὰ ποὺ θὰ τοὺς πότιζε καὶ ἐπὶ πλέον διπλοκλειδωμένοι, θὰ μποροῦσε μὲ ὅλη του τὴν ἄνεση νὰ μπῇ στὸ διαμέρισμα τοῦ Ραγιᾶ καὶ νὰ τὸν ξεφορτώσῃ ἀπὸ τὰ κοσμήματά του καὶ ἀπὸ ὅτι πρόχειρα χρήματα—ἑκατομμύρια δηλαδή—θὰ εἶχε μαζί του σὲ μετρητά. Ἔπειτα θὰ τὤσκαζε μαζὶ μὲ τὴ σπεῖρα του. Ἀπ' ἔξω θὰ τοὺς ἐπερίμεναν μερικὰ αὐτοκίνητα ποὺ θὰ τοὺς ὡδηγοῦσαν σὲ μέρος ἀσφαλές. Ὁ Μπουλλὸς τὰ εἶχε προβλέψει καὶ τὰ εἶχε κανονίσει.

Τὸ βράδυ λοιπόν, ὅταν ἐνόμισε κατάλληλη τὴν ὥρα ἐμάζεψε τοὺς ἀνθρώπους του, καὶ τοὺς εἶπε :

— Ἐμπρός ! Πᾶμε καὶ τὸν νοῦ σας !

Μπροστὰ αὐτός, πίσω ἐκεῖνοι, ἔφθασαν στὴν πόρτα τοῦ διαμερίσματος ποὺ ἔμενε ὁ Ραγιᾶς κι' ἐχτύπησαν. Ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀκολούθους ἀγρυπνοῦσε ὅπως πάντα πίσω ἀπὸ τὴν πόρτα. Προτοῦ προφθάσῃ κἂν νὰ κινηθῇ, τὸν ἔπιασαν, τὸν ἐφίμωσαν καὶ τὸν ἔδεσαν σφιχτά.

Ἀπὸ τὸν θόρυβο ὅμως ξύπνησε καὶ ὁ Ραγιᾶς ὁ ὁποῖος ἔμεινε κατάπληκτος ὅταν εἶδε μὲ τί τρόπον εἴχανε φερθῇ στὸν ἀκόλουθό του. Ἑτοιμαζότανε νὰ διαμαρτυρηθῇ, ἀλλὰ ὁ Μπουλλὸς τὸν πρόλαβε καὶ δείχνοντάς του τὰ περίστροφα ποὺ κρατοῦσαν αὐτὸς καὶ οἱ ἄνθρωποί του, τοῦ ζήτησε μὲ ὅλους τοὺς κανόνας τῆς εὐγενείας νὰ τοῦ μιλήσῃ ἰδιαιτέρως.

— Εἶνε περιττὸν νὰ μᾶς φέρετε ἀντίρρησι, τοῦ εἶπε. Τὸ μόνο ποὺ σᾶς μένει εἶνε νὰ μᾶς ἀφήσετε νὰ ψάξουμε στὶς βαλίτσες σας. Κι' ἂν θελήσετε νὰ φωνάξετε κανεὶς δὲν θὰ σᾶς ἀκούσῃ καὶ κανεὶς δὲν θἄρθῃ. Τὸ ξενοδοχεῖο εἶνε ἀδειανὸ χάρις σὲ ἕνα στρατήγημά μου. Ἐδῶ μέσα αὐτὴν τὴν στιγμὴ βρίσκονται μόνο οἱ ἄνθρωποί σας κοιμισμένοι καὶ οἱ δικοί μου... ξύπνιοι.

Καὶ τοῦ ἐξήγησε μὲ λίγα λόγια τὸ κόλπο ποὺ εἶχε κάνει.

— Ὥστε ἐδιώξατε ὅλον τὸν κόσμο ; ἐφώναξε ὁ πρίγκηψ ποὺ φαινότανε μᾶλλον θυμωμένος παρὰ συγκινημένος.

— Καὶ αὐτὸν ἀκόμη τὸν δισεκατομμυριοῦχο Κέννετ ὁ ὁποῖος ἀσφαλῶς ποτὲ δὲν θὰ σᾶς συγχωρήσῃ, εἶπε γελῶντας ὁ Μπουλλός.

— Ἐκάματε ἕνα ὡραῖο κόλπο ! ἐμουρμούρισε ὁ Ραγιᾶς.

— Δὲν εἶν' ἀλήθεια ; εἶπε μὲ περηφάνεια ὁ Μπουλλός. Γι' αὐτὸ καὶ τὰ κέρδη πρέπει νὰ εἶνε ἀνάλογα. Ἐμπρὸς λοιπὸν ἀνοῖξτε μόνος τὶς βαλίτσες σας καὶ δῶστε μας τὰ κοσμήματά σας καὶ τὰ λεφτά σας.

Ὁ Ραγιᾶς ξαπλωμένος στὸ ντιβάνι ἐγελοῦσε δυνατὰ κρατῶντας τὰ πλευρά του.

— Τὰ διαμάντια μου, ἔ ; τὰ κοσμήματά μου καὶ τὰ λεφτά μου !. Αὐτὸ λοιπὸν εἶνε ἄμιμητο. Καὶ νὰ σκέπτεται κανείς, ὅτι ἔκανες τόσον κόπο γιὰ νὰ πάρῃς τὰ κοσμήματα τοῦ Ραγιᾶ τῆς Μανταλποῦρ.

Ὁ Μπουλλὸς τὸν ἐκύτταζε μὲ ἔκπληξι.

— Μὰ δὲν εἶμαι ὁ Ραγιᾶς, ἐγὼ καϋμένε. Εἶμαι τόσο Μαχαραγιᾶς ἐγὼ ὅσο εἶσαι καὶ σὺ ὁ βασιλῆας τῆς Ἀγγλίας. Εἶμαι κι' ἐγὼ ἕνας συνάδελφός σου. Ναί, ναί, συνάδελφός σου... Καὶ μεταχειρίσθηκα κι' ἐγὼ ἕνα κόλπο ὅμοιο μὲ τὸ δικό σου.

— Τί κόλπο ; ρώτησε ὁ Μπουλλὸς καταϊδρωμένος.

— Τὴν τελευταία στιγμὴ ὁ πραγματικὸς Ραγιᾶς, ἄλλαξε γνώμη κι' ἐδήλωσε ὅτι δὲν θἄρθῃ ἐδῶ, τοῦ ἐξήγησε ὁ ἄλλος. Μόλις τὸ ἔμαθα ἀποφάσισα μαζὶ μὲ μερικοὺς συντρόφους μου, νἄρθοῦμε μεῖς ἐδῶ καὶ νὰ παραστήσουμε τὸν Ραγιᾶ καὶ τὴν ἀκολουθία του. Ἔτσι θὰ μποροῦσα ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς νὰ ξεγυμνώσω τοὺς πελάτες τοῦ ξενοδοχείου καὶ πρὸ πάντων ἐκεῖνο τὸν δισεκατομμυριοῦχο Κέννετ. Θὰ εἶχα κάνει μιὰ πολὺ γερὴ μπάζα, γιατὶ εἶνε βλέπεις τὸ φόρτε μου τὰ ξενοδοχεῖα. Εἶμαι ἀπὸ κείνους ποὺ τοὺς λένε «οἱ ποντικοὶ τῶν ξενοδοχείων». Ἀλλὰ ἐσὺ πῆγες νὰ μοῦ διώξῃς ὅλον τὸν κόσμο. Ἆ ! Αὐτὸ δὲν θὰ σοῦ τὸ συγχωρήσω ποτέ.

— Ἂς φύγω καλλίτερα, εἶπε τότε ὁ Μπουλλός, γιατὶ ἂν μείνω θὰ ἁρπαχθοῦμε καὶ θὰ καταλήξουμε κι' οἱ δυὸ στὸ φρέσκο.

Καὶ ἔφυγε βροντῶντας πίσω του τὴν πόρτα.

***

Μόλις βγῆκε ὁ Μπουλλὸς μὲ τοὺς ἀνθρώπους του, ὁ Ραγιᾶς ἔλυσε τὰ δεσμὰ τοῦ ἀκολούθου του καὶ γελῶντας τοῦ εἶπε :

— Φοβήθηκες ; Καὶ ὅμως εἶδες πόσο εὔκολα κατώρθωσα νὰ πείσω αὐτὸν τὸν βλάκα πὼς δὲν εἶμαι ἐγὼ ὁ Μαχαραγιᾶς.